

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูลในบทที่ ๓ นี้ จะกล่าวถึงลักษณะของข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเสนอข้อมูล และวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องงานระบบบริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ จะมีส่วนหนึ่งเป็นการบรรยาย และอีกส่วนหนึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ลักษณะของข้อมูลแยกเป็น ๒ พวกใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลที่เก็บได้จากการสังเกต สัมภาษณ์โดยตรง ตลอดจนคนควาเอกสาร ทะเบียน ประวัติ หนังสือระเบียบต่าง ๆ โดยที่ผู้วิจัยเดินทางออกไปสำรวจข้อมูลด้วยตนเอง และข้อมูลที่เก็บจากการตอบแบบสอบถามของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกประเภทหนึ่งด้วย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. กลุ่มผู้บริหาร แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ
 - ก. ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมนโยบาย รับผิดชอบทางด้านการศึกษา แต่มิได้ทำหน้าที่บริหารงานโดยตรง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายอำเภอ
 - ข. ผู้บริหารการศึกษาซึ่งไม่ประจำโรงเรียน ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษา และหัวหน้าหมวดการศึกษา

- ค. ผู้บริหารการศึกษาซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ไคแก่ ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่
๒. นักวิชาการ ไคแก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ และศึกษานิเทศก์เขต ศึกษานิเทศก์จังหวัด ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง
๓. ประชาชน ไคแก่ คณะกรรมการโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้

กลุ่มประชากรดังกล่าวนี้ได้มาจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ คือ กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี รวม ๑๔ จังหวัด

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่องนี้ยึดจังหวัดเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกประมาณร้อยละ ๒๐ ของจังหวัดที่มีอยู่ในภาคใต้ทั้งหมด วิธีเลือกจังหวัดใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางสุ่มตัวเลขของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และในการสุ่มครั้งแรกได้กระทำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผลจากการสุ่มตัวอย่างได้จังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม ๓ จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี เมื่อได้จังหวัดตัวอย่างแล้ว ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างเลือกโรงเรียนมาใช้ในการวิจัยประมาณร้อยละ ๑ ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับเลือก

การออกเดินทางไปสำรวจและเก็บข้อมูลในจังหวัดภาคใต้ กำหนดไว้ในราวต้นเดือนมกราคม ๒๕๑๘ (ประมาณวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘) แต่เนื่องจากทางภาคใต้ของประเทศไทยได้เกิดอุทกภัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๑๘ จนถึงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๘ ทำให้จังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้เสียหายเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะจังหวัด นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ทำให้บ้านเรือน โรงเรียน ได้รับความเสียหาย ผู้คนล้มตายเพราะกระแสน้ำท่วมพัดพาไป ผู้วิจัยไม่สามารถออกเดินทางไปสำรวจข้อมูลต่าง ๆ

ได้ อีกประการหนึ่ง ถึงแม้ว่าหลังอุทกภัยแล้ว การเดินทางออกไปสำรวจข้อมูล ผู้วิจัยคาดว่า อาจจะไม่ได้รับความร่วมมือและไม่ได้รับความสะดวกจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะ จังหวัดที่ได้รับเลือกมาเป็นตัวอย่างนี้ จะต้องทำการซ่อมแซมบูรณะ ถนนหนทาง สิ่งปรักหักพัง อาคารสถานที่ต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้ทำการขออนุญาตยกเลิกการสุ่มตัวอย่างที่ผ่านมาแล้วต่อ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยผู้วิจัย ได้ทำการสุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่งที่แผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้กระทำค่อนหาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ควบคุมการวิจัย โดยใช้ตารางสุ่ม ซึ่งผล จากการสุ่มตัวอย่างได้จังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวม ๓ จังหวัด คือ พังงา ภูเก็ต และสงขลา เมื่อได้จังหวัดตัวอย่าง จึงสุ่มเลือกตัวอย่างอำเภอแต่ละอำเภอ แล้วจึงสุ่มตัวอย่างเลือกโรงเรียนมาใช้ในการวิจัย ประมาณร้อยละ ๑ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในภาคใต้อีกครั้งหนึ่ง

จากหนังสือทำเนียบโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๑๕ เล่มที่ ๑ ของกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ได้แสดงจำนวนของโรงเรียนที่สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดไว้ดังนี้

๑. จังหวัดพังงา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวน ๑๒๖
โรงเรียน สุ่มตัวอย่างจำนวน ๑ โรงเรียน
๒. จังหวัดภูเก็ต โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวน ๔๕
โรงเรียน สุ่มตัวอย่างจำนวน ๑ โรงเรียน
๓. จังหวัดสงขลา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวน ๔๒
โรงเรียน สุ่มตัวอย่างจำนวน ๔ โรงเรียน

ผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่จะนำมาวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะ จังหวัดพังงาและภูเก็ต มีจำนวนเพียงจังหวัดละ ๑ โรงเรียนเท่านั้น มีประชากรที่จะเป็น กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดสงขลา ซึ่งมี จำนวน ๔ โรงเรียนเป็นหลักเกณฑ์ โดยให้อีก ๒ จังหวัด คือ ภูเก็ตและพังงามีกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับจังหวัดสงขลา คือจังหวัดละ ๔ โรงเรียนรวม ๓ จังหวัด เป็นจำนวน ๑๒ โรงเรียน

เมื่อทราบจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างเลือกอำเภอตามจำนวนของโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็นจังหวัดละ ๔ อำเภอ แต่เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีเพียง ๓ อำเภอ จึงใช้อำเภอทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีสุ่มเลือกอำเภอละ ๑ โรงเรียน ส่วนที่เหลืออีก ๑ โรงเรียน ใช้วิธีนำโรงเรียนทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ตมาสุ่มเลือกอีกครั้งหนึ่ง ผลการสุ่มตัวอย่างเลือกโรงเรียนมาใช้ในการวิจัย รวมทั้งสิ้น ๑๒ โรงเรียน ดังนี้

จังหวัดภูเก็ต มี ๓ อำเภอ จำนวน ๔ โรงเรียน คือ

อำเภอเมือง มี ๒ โรงเรียน ได้แก่

- โรงเรียนบ้านสะพาน "มงคลวิทยา"
- โรงเรียนวัดเกาะสีเฮอร์

อำเภอถลาง ได้แก่ โรงเรียนวัดศรีสุนทร (มิตรภาพ ๑๕)

อำเภอกะทู้ ได้แก่ โรงเรียนบ้านเก็ดโฮ

จังหวัดพังงา มี ๔ อำเภอ ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๔ อำเภอ รวม ๔ โรงเรียน คือ

อำเภอเมือง ได้แก่ โรงเรียนเมืองพังงา

อำเภอตะกั่วทุ่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดสุวรรณคูหา

อำเภอตะกั่วป่า ได้แก่ โรงเรียนบ้านโคกยาง

อำเภอท้ายเหมือง ได้แก่ โรงเรียนวัดเหมืองประชาราม

จังหวัดสงขลา มี ๑๐ อำเภอ ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๔ อำเภอ ๆ ละ

๑ โรงเรียน รวม ๔ โรงเรียน คือ

อำเภอเมือง ได้แก่ โรงเรียนวัดประตูลี

อำเภอหาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองเปล

อำเภอจะนะ ได้แก่ โรงเรียนบ้านทางควาย

อำเภอสะเดา ได้แก่ โรงเรียนบ้านปรัก (กุทองวิทยา)

จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ สามารถแยกประเภทของโรงเรียนที่เปิดสอนถึงขั้นสูงสุด และขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

ตารางที่ ๑

แสดงประเภทของโรงเรียนที่เปิดสอนถึงขั้นสูงสุด

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔	๑	๘.๓๓
ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๕	๒	๑๖.๖๗
ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๗	๔	๓๕.๐๐
รวม	๑๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่า ประเภทของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ จำนวน ๑ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๕ จำนวน ๒ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และโรงเรียนที่เปิดสอนประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๗ จำนวน ๔ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒

แสดงขนาดของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนขนาดเล็ก	๓	๒๕.๐๐
โรงเรียนขนาดกลาง	๘	๘๕.๐๐
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-
รวม	๑๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ จะเห็นว่า ในจำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ๑๒ โรงเรียน นั้น มีโรงเรียนขนาดเล็ก ๓ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และมีโรงเรียนขนาดกลาง ๘ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ ไม่มีเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลหลายชนิดรวมกัน คือ

๑. เอกสาร หนังสือ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดอื่น ๆ

๒. ผลที่ได้จากการศึกษาภาคสนาม (Field Study) เทคนิคในการสังเกตโดยตรง และสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

๓. แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย แบบสอบถาม ๓ ฉบับ ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากประชากร ๓ ประเภท คือ

- (๑) ผู้บริหาร ประกอบด้วย ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด เลขาธิการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษานายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษา ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ มีแบบสอบถามจำนวน ๖๐ ข้อ และข้อเสนอแนะอีก ๕ ข้อ
- (๒) นักวิชาการ ประกอบด้วย ครูสอนและศึกษานิเทศก์ มีแบบสอบถามจำนวน ๖๐ ข้อ และข้อเสนอแนะอีก ๕ ข้อ
- (๓) ประชาชน ประกอบด้วย กรรมการศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน มีแบบสอบถามจำนวน ๕๐ ข้อ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ อีก ๑ ข้อ

ฉบับที่ ๑ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายปกครอง คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายอำเภอ ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำในโรงเรียน ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด หัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ และผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาของโรงเรียน

รวมทั้งสิ้นมี ๖๐ ข้อ โดยเน้นหนักความสำคัญของลักษณะงานที่ผู้บริหารการศึกษาควรจะได้ปฏิบัติดังนี้

- ข้อ ๑ - ๑๐ งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน รวม ๑๐ ข้อ
- ข้อ ๑๑ - ๒๕ งานบริหารวิชาการ รวม ๑๕ ข้อ

ขอ ๒๖ - ๔๐	งานบริหารบุคคล	รวม ๑๕	ขอ
ขอ ๔๑ - ๕๐	งานบริหารกิจการนักเรียน	รวม ๑๐	ขอ
ขอ ๕๑ - ๖๐	งานบริหารธุรการ	รวม ๑๐	ขอ

ฉบับที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักวิชาการ ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ครู และศึกษานิเทศก์ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน เช่นเดียวกันคือ

ตอนที่ ๑	เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
ตอนที่ ๒	เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งสิ้น ๖๐ ขอ

โดยเน้นหนักถึงความสำคัญของลักษณะงานที่นักวิชาการควรทราบและปฏิบัติดังนี้

ขอ ๑ - ๑๐	งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	รวม ๑๐	ขอ
ขอ ๑๑ - ๓๐	งานบริหารวิชาการ	รวม ๒๐	ขอ
ขอ ๓๑ - ๓๕	งานบริหารบุคคล	รวม ๕	ขอ
ขอ ๓๖ - ๕๕	งานบริหารกิจการนักเรียน	รวม ๒๐	ขอ
ขอ ๕๖ - ๖๐	งานบริหารธุรการ	รวม ๕	ขอ

ฉบับที่ ๓ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้ปกครอง และกรรมการการศึกษาของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑	เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
ตอนที่ ๒	เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งสิ้น ๕๐ ขอ

โดยเน้นหนักถึงความสำคัญของลักษณะงานที่ประชาชนควรทราบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาของโรงเรียนดังนี้

ขอ ๑ - ๑๕	งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	รวม	๑๕	ขอ
ขอ ๑๖ - ๒๕	งานบริหารวิชาการ	รวม	๑๐	ขอ
ขอ ๒๖ - ๓๐	งานบริหารบุคคล	รวม	๕	ขอ
ขอ ๓๑ - ๔๐	งานบริหารกิจการนักเรียน	รวม	๑๐	ขอ
ขอ ๔๑ - ๕๐	งานบริหารธุรการ	รวม	๑๐	ขอ

จำนวนของแบบสอบถามและน้ำหนักความสำคัญของงานแต่ละประเภทจะแสดงให้เห็นในตารางดังนี้

ตารางที่ ๓

แสดงจำนวนขอและน้ำหนักความสำคัญในงานแต่ละประเภท
ของแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	ชุมชน	วิชาการ	บุคคล	กิจการนักเรียน	ธุรการ	รวม
ผู้บริหาร	๑๐	๑๕	๑๕	๑๐	๑๐	๖๐
นักวิชาการ	๑๐	๒๐	๕	๒๐	๕	๖๐
ประชาชน	๑๕	๑๐	๕	๑๐	๑๐	๕๐
รวม		๔๕	๒๕	๔๐	๒๕	๑๓๕

การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกับผู้วิจัยในโครงการวิจัย เรื่อง "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา" ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีจำนวน ๑๐ คน ใ้ร่วมกันสร้างแบบสอบถาม เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำไปทดลองใช้ในการทดสอบขั้นต้น (Try out) กับกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มประชาชน ที่จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดฉะเชิงเทรา เสร็จแล้วนำมาร่วมพิจารณาตรวจ แก้ไข ใหญ่ทุกข้อ และเช็ถือได้อีกครั้งหนึ่ง จึงได้นำแบบสอบถามนี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกเดินทางไปด้วยตนเอง เพื่อสังเกตและสัมภาษณ์ผู้บริหาร คนควาเอกสารจากจังหวัดภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง การส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยเป็นผู้แจกด้วยตนเอง ส่วนการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นัดหมายไว้ในวันมาแจกแบบสอบถาม โดยกำหนดวันเดินทางมาเก็บด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าจำนวนแบบสอบถามประเภทที่ ๑ กลุ่มผู้บริหาร ได้แจกไปจำนวน ๒๒ ฉบับ ได้รับคืนจำนวน ๕๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖ แบบสอบถามประเภทที่ ๒ กลุ่มนักวิชาการ ได้แจกไปจำนวน ๑๕๓ ฉบับ ได้รับคืนจำนวน ๑๔๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕ และแบบสอบถามประเภทที่ ๓ กลุ่มประชาชน ได้แจกแบบสอบถามจำนวน ๑๒๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้วิจัยได้ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังจะเสนอในตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

กลุ่มตัวอย่าง	ส่งแบบสอบถาม	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. กลุ่มผู้บริหาร แยกเป็น ๓ ประเภท			
ผู้บริหารฝ่ายปกครอง	๑๔	๑๑	๗๘.๕๗
ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำ โรงเรียน	๒๘	๒๓	๘๒.๒๙
ผู้บริหารซึ่งประจำ โรงเรียน	๒๐	๒๐	๑๐๐.๐๐
๒. กลุ่มนักวิชาการ แยกเป็น ๒ ประเภท			
ครูในโรงเรียน	๑๖๘	๑๖๐	๙๕.๒๔
ศึกษานิเทศก์	๒๕	๒๕	๑๐๐.๐๐
๓. กลุ่มประชาชน			
กรรมการการศึกษา หรือผู้ปกครองนักเรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๐๐.๐๐
รวม	๓๗๕	๓๖๓	๙๖.๘๐

เป็นที่น่าสังเกตว่า แบบสอบถามที่แจกไปแล้วนั้น ไม่สามารถเก็บได้ครบทั้งหมด คง
เก็บได้ครบเฉพาะกลุ่มประชาชนเท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในระยะที่ผู้วิจัยออกเดินทางไป

เก็บข้อมูลด้วยตนเองนั้น เป็นระยะที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศ จึงทำให้ผู้บริหารฝ่ายปกครองไม่มีเวลาตอบแบบสอบถาม และผู้บริหารฝ่ายปกครองบางท่านไปราชการเพื่อตรวจท้องถิ่น จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำแบบสอบถามให้กับผู้บริหารฝ่ายปกครองด้วยตนเองได้ทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และมีแบบสอบถามบางเล่มตอบได้ไม่ครบทุกข้อ เลือกลงเฉพาะเท่าที่ตนรู้เท่านั้น ส่วนนักวิชาการซึ่งประกอบด้วย ครูในโรงเรียน และศึกษานิเทศก์บางคน ผู้วิจัยไม่สามารถส่งแบบสอบถามได้ เพราะได้มีการประชุมสัมมนาครูเกี่ยวกับโรงเรียนชุมชนที่จังหวัด ทำให้มีครูจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนของแต่ละโรงเรียนไปร่วมประชุมสัมมนา ผู้วิจัยจึงได้แจกแบบสอบถามเฉพาะครูและศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้น

การเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมี ๓ ประเภท ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการ และประชาชน ซึ่งจะเสนอข้อมูลดังนี้
 - ๑.๑ ผู้บริหารการศึกษา แยกออกเป็น จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเพศและวุฒิทางการศึกษา
 - ๑.๒ นักวิชาการ แยกออกเป็น จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ และวุฒิทางการศึกษา
 - ๑.๓ ประชาชน แยกออกเป็น จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. เสนอข้อมูลเกี่ยวกับงานบริหารการศึกษา ซึ่งมีอยู่ ๕ ด้าน คือ งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ การบริหารกิจการนักเรียน และการบริหารงานธุรการ การเงิน และบริการ โดยเสนอเป็นตาราง ความถี่ จำนวน และค่าร้อยละ
๓. แสดงการ เปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน โดย

เสนอเป็นตารางและหาการร้อยละ

๔. แสดงความคิดเห็นและขอเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
๕. ผลการสัมภาษณ์และการสังเกตโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาดการร้อยละ (Percentage Ratio) ของความถี่ของคำถามแต่ละข้อ และแต่ละคำตอบในข้อเดียวกัน โดยแยกทำเป็นตารางคำตอบของ ผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการ และประชาชน ต่างหากจากกัน โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. เปรียบเทียบงานระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยใช้ผลรวมของการร้อยละ (Percentage Ratio) มาเปรียบเทียบ

สรุป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นตัวอย่างในการวิจัยรวม ๓ ประเภท คือ กลุ่มผู้บริหาร ได้กำหนดบุคคลที่จะใช้แบบสอบถามไว้ก่อนแล้ว ตลอดจนวิธีการสัมภาษณ์โดยตรง ส่วนกลุ่มนักวิชาการ ให้ครูทั้งหมดที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนศึกษานิเทศก์ใช้จำนวนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้นทั้งหมดเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะศึกษานิเทศก์ในจังหวัดภูเก็ตและสงขลา ทั้ง ๒ จังหวัดนี้เป็นที่ตั้งของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตควย จึงได้แจกแบบสอบถามทั้งศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์เขต

ส่วนการสังเกตและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เข้าพบและสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และผู้บริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยสอบถามความคิดเห็นและนโยบายทางการศึกษา ส่วนกลุ่มประชาชน นอกจากจะใช้แบบสอบถามแล้ว ได้สัมภาษณ์สอบถามถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนใกล้เคียงและเกี่ยวกับการศึกษาในท้องถิ่นของตนเองอีกด้วย.